

[Jørgen Jensen]

gribe ind i sagen så ikke igen til stede? Vil ministeren give udtryk for sin holdning til det pågældende spørgsmål og eventuelt benytte sin myndighed til at sætte den igennem, fordi ministeren – hvad jeg har opfattet tidligere, da vi diskuterede dette – selv er betænkelig ved, at den fabrik bygges, og dermed sætte den holdning igennem, så fabriikken ikke bliver bygget?

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Det ville være i strid med al praksis, om jeg nu ikke afventede de fornyede undersøgelser, som miljøstyrelsen skal foretage, inden jeg tager stilling til sagen.

Maisted (FP):

Det er jo en fantastisk sag, denne her, og op til kommunalvalget har man jo lyst til at sige: ih, hvor er det kommunalt! Først kører den sag i to år og når altså op til øverste myndighed, miljøankenævnet, for at blive afgjort. De skriver en lang betænkning, der siger: det kan vi desværre ikke tage stilling til, og sender den så tilbage til miljøstyrelsen. Er det ikke sådan, at miljøstyrelsen kan sende den tilbage til Vestsjællands amtsråd og Vestsjællands amtsråd kan sende den tilbage til Skælskør by og så kan vi begynde helt forfra? Imedens kan ministeren så sidde og sige: ja men jeg kan ikke tage stilling til noget som helst.

Der er så mange oplysninger, at ministeren sagtens kan tage stilling, og det burde være sket for længe siden, for vi har også arbejdsløshed her i landet. Konsekvensen af den holdning, man har i de forskellige styrelser: at man eventuelt skulle forbyde produktet PVC i Danmark, betyder, at der måske bliver 60.000 yderligere ledige i dette land. Var det ikke snart på tide, at ministeren tog stilling?

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Hr. Maisted er nøjagtigt så letfærdig, som han plejer at være i den slags sager. Forholdet er, at miljøankenævnet har afgivet en betænkning på 55 sider, der er kommet i går, og som bl. a. siger, at der mangler en række oplysninger. Så kan det ikke nytte, at hr. Maisted står her og siger, at der er tilstrækkelig mange oplysninger til, at man kan tage en beslutning.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal ikke blande mig i det konkrete omkring den pågældende virksomhed, men vil rejse det mere principielle spørgsmål over for ministeren: hvilke overvejelser har ministeren gjort sig med henblik på de tidsfrister, som vi her er blevet præsenteret for? Det, der er sket, er, at en virksomhed søger om at få lov til at etablere sig i et område, der går 2 år, hvor man endnu ikke har truffet en afgørelse, sagen kører frem og tilbage, og ingen kan på nuværende tidspunkt sige, hvor lang tid endnu der vil gå.

Det er klart, at i et moderne samfund må man have nogle spilleregler, og det er klart, at i et moderne samfund må man tage hensyn også til miljøet, det turde sige sig selv, men det er vel lige så klart, at der er grænser for, hvad man kan byde virksomheder, som ønsker at etablere sig, ikke mindst i en arbejdsledetid.

Vi har i øjeblikket miljøloven til debat her i tinget, og jeg vil gerne spørge ministeren, om han finder, at de regler, der i øjeblikket er gældende, er rimelige, eller han finder både på baggrund af den aktuelle sag og også mere principielt, at der bør ske en ændring, sådan at man kan få disse tidsfrister afkortet og i hvert fald få fastslået, hvor lang tid en sådan sag bør og kan tage. Jeg tror, at ud fra mange hensyn er det ikke rimeligt, uanset om man er tilhænger eller modstander af den pågældende virksomhed det pågældende sted, at en sag kan trække så længe ud, som der her synes at være tale om det.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg mener helt klart, at der skal være rimelige tidsfrister, men her er der tale om en ganske særlig sag. Der er tale om et stof og en produktion, der kan være kræftfremkaldende både for dem, der er beskæftiget i virksomheden, og for omgivelserne, og man kan ikke iværksætte en sådan produktion, før man har fuldstændig klarhed over, at den ikke er kræftfrembringende, at den ikke er til fare for folks helbred. Det må være kriteriet for at gå ind for en sådan sag og give disse tilladelser. Jeg er ganske overbevist om, at hr. Svend Erik Hovmand og jeg er enige om det.

Hermed sluttede spørgsmålet.